

خسارت ۱۵۶۸ خودرو در انفجار

رئیس کل دادگستری هرمزگان با بیان اینکه تا این لحظه خسارات وارده به ۱۵۶۸ دستگاه خودروی آسیب‌دیده در انفجار بندر شهید رجایی ارزیابی شده، گفته است: «از امروز پیامکی برای دریافت شماره شباهت به خسارت‌دیدگان ارسال خواهد شد.» به گزارش ایسنا، مجتبی قهرمانی ادامه داد: «هم‌اکنون اقدامات دستگاه قضایی برای پرداخت خسارت خودروهای دارای بیمه بدنه به اتمام رسیده و خسارت‌های این خودروها به‌صورت کامل پرداخت شده است.» رئیس کل دادگستری هرمزگان درخصوص جبران خسارت تجار و فعالان اقتصادی هم گفت: «ارزیابی خسارت‌های جزئی و کلی حدود ۲ هزار و ۱۵۹ کانتینر متعلق به تجار انجام شده و فرم‌های مربوطه در این خصوص تهیه شده و تحویل بیمه‌ها شده است.»

دخانیات، عامل مرگ سالانه ۵۰ هزار نفر

به‌رادر ولی‌زاده، رئیس دبیرخانه ستاد کشوری کنترل و مبارزه با دخانیات وزارت بهداشت درباره آمار و ارقام مصرف دخانیات در ایران گفته است که آخرین مطالعه در ارتباط با بررسی عوامل خطر بیماری‌های غیرواگیر در سال ۱۴۰۰ انجام شده و گروه سنی بالای ۱۸ سال در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفتند. آمار و ارقام این مطالعه بیانگر این است که ۱۴ درصد گروه سنی بالای ۱۸ سال، از انواع محصولات دخانی استعمال می‌کنند. حدود ۲۶ درصد از مصرف‌کنندگان محصولات دخانی را مردان و ۴/۵ درصد را زنان تشکیل می‌دهند. به گفته او، ۱۴ درصد از مرگ‌های کشور را ناشی از مصرف دخانیات در نظر گرفته‌اند؛ به این ترتیب سالانه حدود ۵۰ هزار نفر در کشور به‌دلیل مصرف دخانیات جان خود را از دست می‌دهند. منظور از مرگ زودهنگام این است که افراد در سنین جوانی جان خود را از دست می‌دهند و این در حالی است که در سنین پره‌وری قرار دارند. دخانیات، تنها محصولی است که به‌صورت قانونی در کشور تولید می‌شود و نیمی از مصرف‌کنندگان خود را به کام مرگ می‌کشاند.

نام‌گذاری جدید هنرستان‌ها

محمود امانی، دبیرکل شورای عالی آموزش‌وپرورش گفته است که نام‌گذاری هنرستان‌ها براساس نام شاخه کاردانش و نام شاخه فنی و حرفه‌ای نخواهد بود و هنرستان با نامی واحد به‌عنوان پایگاه ارائه آموزش و تربیت فنی و مهارتی در وزارت آموزش‌وپرورش محسوب می‌شود. او ادامه داد: «به استناد مصوبه ۳۱۴ تاریخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۹ کمیسیون برنامه‌های درسی و تربیتی شورای عالی آموزش‌وپرورش و به منظور کاهش موازی کاری بین شاخه فنی و حرفه‌ای و شاخه کاردانش و استفاده از ظرفیت‌های دستگاه‌های ارائه‌دهنده آموزش فنی و حرفه‌ای کشور، افزایش بهره‌وری، جلوگیری از دوبرگشت منابع، بهبود فرایند راهنمایی و هدایت تحصیلی دانش‌آموزان، همچنین ارتقای ساختاری آموزشی نظام آموزش و تربیت فنی، حرفه‌ای و مهارتی در وزارت آموزش‌وپرورش، نام‌گذاری هنرستان‌ها براساس نام شاخه کاردانش و نام شاخه فنی و حرفه‌ای نخواهد بود و هنرستان با نامی واحد به‌عنوان پایگاه ارائه آموزش و تربیت فنی و مهارتی در وزارت آموزش‌وپرورش در نظر گرفته می‌شود.»

کمبود مدارس ویژه نابینایان و معلم موجب ترک تحصیل و مهاجرت دانش‌آموزان به شهرهای دیگر شده است

روزگار تاریک دانش‌آموزان نابینا

در اصفهان، دانش‌آموزان نابینا تنها تا کلاس ششم مدرسه ویژه نابینایان دارند

نگار: عینار

نسیم سلطان‌بیگی

خبرنگار گروه جامعه

دانش‌آموزان نابینا تلاش می‌کنند با سیاهی‌ای که پشت پلک‌هایشان لانه کرده، بجنگند اما گاه کمبود امکانات آموزشی، زندگی را مثل پشت پلک‌هایشان سیاه می‌کند. «این بچه‌ها از نظر آموزشی ضعیفند و زمانی که به مقاطع بالاتر می‌روند کمتر از بقیه دیده می‌شوند.» این را پدر یکی از دانش‌آموزان نابینای اصفهان می‌گوید. مادر دیگری می‌گوید: «اگر امکانات در اصفهان فراهم نشود، باید به تهران بیاییم.» پدر دیگری از نبود امکانات در مدارس برای نابینایان گلایه می‌کند و می‌گوید: «پیدا کردن کتاب‌هایشان سخت است.»

در اصفهان، دانش‌آموزان نابینا تنها تا کلاس ششم مدرسه ویژه نابینایان دارند که آن هم با مشکلات زیادی همراه است. آموزش‌وپرورش می‌گوید برای توانمندسازی آنها، سیاست تحصیل در مدارس عادی را برای آنها پیش گرفته و دانش‌آموزان نابینا در مقطع متوسطه اول و دوم، همراه دانش‌آموزان عادی سر کلاس می‌روند اما معلمان و فعالان حقوق معلولان بر این باورند که آنها نیازمند آموزش‌های ویژه خودشان هستند و این سیاست منجر به ترک تحصیل و پیشرفت نکردن دانش‌آموزان نابینا می‌شود. همین مشکلات بودند که سبب شد غلامرضا طغیانی که پدر فرزندی نابینا در مقطع چهارم ابتدایی در اصفهان است، کارزاری در اعتراض به نبود مدرسه، راهنمایی و دبیرستان مخصوص نابینایان در اصفهان راه بیندازد که تاکنون نزدیک به دو هزار نفر آن را امضاء کرده‌اند. طغیانی بر این باور است که درک و فهم بسیاری از مسائل برای فرزندان آنها در مدارس معمولی سخت‌تر است چون توان دیدن و استدلال کردن به‌شکل دانش‌آموزان معمولی را ندارند. آنها ساکن زمین شهر بودند و به‌دلیل نبود مدرسه مناسب برای فرزندان‌شان مجبور به مهاجرت به شهر اصفهان شدند.

پیش از انقلاب در اصفهان سه مرکز شبانه‌روزی و مدرسه مخصوص نابینایان وجود داشت که در دهه ۸۰ و با شروع به کار دولت نهم، به‌مرور تمام آنها تعطیل شدند و در حال حاضر تنها دو مدرسه استثنایی مخصوص این دانش‌آموزان وجود دارد که صدای اعتراض خانواده‌ها را بلند کرده است. یدالله قریبلی، معلم بازنشسته نابینای اصفهانی و ساکن نجف‌آباد است که با «هم‌میهن» درباره شرایط تحصیل دانش‌آموزان نابینای اصفهان گفت‌وگو می‌کند. به گفته او، دانش‌آموزان نابینا از متوسطه اول می‌توانند به مدرسه عادی بروند و با سیستم تلفیقی آموزش ببینند و از امکانات آموزش‌وپرورش استثنایی مانند تجهیزات مخصوص نابینایان، کتاب‌های آموزشی، فایل کتاب‌ها، دبیر رابط و برخی اوقات هم معلم خصوصی برای دروسی مانند ریاضی و زبان که یادگیری آن کمی مشکل‌تر است، بهره‌مند شوند اما هیچ‌کدام این امکانات به‌طور درست در اختیار دانش‌آموزان قرار نمی‌گیرد.

تا اواخر دهه ۸۰ دانش‌آموزان نابینای اصفهان می‌توانستند تا پایان متوسطه اول را که در آن زمان سوم راهنمایی بود، در مدرسه مخصوص خودشان درس بخوانند و پس از آن با دانش‌آموزان عادی سر کلاس می‌رفتند؛ سیاست پشت این ماجرا این بود که در آن سن، کودکان به‌حدی از بلوغ فکری رسیده بودند که دانش‌آموز نابینا را پذیرا باشند و آنها را به‌دلیل معلولیت مسخره نکنند. آن زمان

در اصفهان مراکز شبانه‌روزی بود که دانش‌آموزان روستایی را که در مدارس روزانه عادی تحصیل می‌کردند، اسکان می‌داد. فاصله‌های زیاد میان روستاها باعث می‌شود برای دبیر رابط، آموزش دادن در روستا مقرون به‌صرفه نباشد و مراکز شبانه‌روزی امکان خوبی برای تسهیل این موضوع بودند. از سوی دیگر، این مراکز برخی آموزش‌ها مانند جهت‌یابی و توانبخشی را به دانش‌آموزان آموزش می‌دادند و کلاس‌های تقویتی هم در آنجا برگزار می‌شد.

دو مرکز شبانه‌روزی اصفهان با فاصله زمانی کمی جمع‌آوری شدند. یکی از آنها مرکز شبانه‌روزی شهیدی هفتم تیر (پسرانه) و دیگری فاطمه زهرا (دخترانه) بود که زیر نظر بهزیستی اداره می‌شد. قریبلی درباره چرایی تعطیل شدن این مرکز می‌گوید: «دولت نهم که طرح کوچک کردن دولت را شروع کرد، ابتدا روی مراکزی مانند بهزیستی دست گذاشت و اولین جایی که تعطیل شد، مراکز نابینایان بود. اواخر دهه ۸۰، این مراکز در اصفهان جمع‌آوری شد و در حال حاضر هم ساختمان آن خالی مانده است. حالا تنها یک کتابخانه مختصر در آن است و خدمات چندانی به دانش‌آموزان نابینا نمی‌دهد.» «ابابصر» مرکز دیگری بود که هم شبانه‌روزی بود و هم مدرسه: «مرکز ابابصر، مدرسه هیئت امنایی بود که نیروی آموزشی و هزینه کلاس‌های آموزشی را از آموزش‌وپرورش می‌گرفت و هزینه‌هایی مانند شبانه‌روزی و خدمات دیگر از طریق خیرین تامین می‌شد. این مرکز در منطقه‌ای دور از اصفهان بود، نزدیک هشت کیلومتر خارج از اصفهان، به همین دلیل دسترسی و تردد دانش‌آموزان بسیار کم بود. من در آن زمان آنجا تدریس می‌کردم، خودم معترض بودیم که اینجا شبیه تبعیذگاه است. دانش‌آموز نابینا باید دسترسی به همه چیز داشته باشد. ما پیشهاد دادیم ساختمان را که ساختمان بزرگی هم بود، اجاره دهند و اگر ساختمانی حتی نصف آن هم در شهر اجاره می‌کردیم، می‌توانست جوابگوی بهتری برای دانش‌آموزان باشد.» اما به جای انتقال ساختمان، آموزش‌وپرورش بدون هماهنگی با هیئت امنافرد جدیدی را به‌عنوان مدیر به ابابصر می‌آورد و جایگزین مدیر قبلی می‌کند. قریبلی بر این باور است که آموزش‌وپرورش مشکل را ریشه‌یابی نکرد: «آنها با هیئت‌مدیره ابابصر قهرآمیز برخورد کردند.»

درنهایت این مرکز هم بسته شد و دو مدرسه استثنایی کوچک در شهر اصفهان به‌دانش‌آموزان نابینا اختصاص دادند. مدرسه متوسطه اول از بین رفت و حالا آموزش‌وپرورش آنها را احیا نمی‌کند: «پس از انحلال آن مرکز، برخی از دانش‌آموزان که از روستاها آمده بودند به مراکز شبانه‌روزی تهران رفتند و برخی دیگر به روستاها برگشتند و به‌صورت تلفیقی درس خواندند که برایشان بسیار سخت بود. چون معلم رابط به‌دلیل پرداختی ساعتی کم از سوی آموزش‌وپرورش حاضر نبود به روستاها برود. عده‌ای هم که فاصله‌شان از مرکز دور بود و مسیرشان صعب‌العبور بود، ترک تحصیل کردند.»

امکاناتی که محدودتر می‌شود

محمد نیک‌زاد، رئیس جامعه نابینایان اصفهان درباره آسیب‌های بسته شدن این مرکز برای دانش‌آموزان روستایی به «هم‌میهن» می‌گوید: «نابینای روستایی جایی ندارد، چون مرکز روزانه برای اصفهان است و دانش‌آموزان ابتدایی نمی‌توانند در مدارس عادی درس بخوانند. آنها باید خط بریل را در ابتدایی یاد بگیرند و از سوی دیگر، توسط دیگر دانش‌آموزان تحقیر می‌شوند. دانش‌آموزان

کوچک نمی‌توانند خودشان را کنترل کنند و یک بچه نابینا را اذیت نکنند و این مسئله منجر به ترک تحصیل می‌شود.» جامعه نابینایان اصفهان پس از تعطیل شدن ابابصر شروع به مکاتبه با آموزش‌وپرورش کرد، اما پاسخی دریافت نکردند. پس از آنکه آموزش‌وپرورش آنها را بی‌پاسخ گذاشت، با مدیر سابق ابابصر ارتباط گرفتند: «ما از او خواستیم این مسئله را پیگیری کند و او گفت مسئله تنها با ورود استاندار می‌تواند حل شود. او از ما خواست استاندار را وارد این مسئله کنیم و گفت، حاضر است مکان ابابصر را اجاره دهد و به داخل شهر منتقل کند. ما این موضوع را به استانداری انتقال دادیم اما هر کاری کردیم که وقت ملاقات دهند، پاسخی نگرفتیم. این مسئله تا آنجا ادامه پیدا کرد که مدیر ابابصر باز هم عوض شد و مدیر جدید گفت، من چنین کاری نمی‌کنم و اینها قول مدیر قبلی بوده است. راه به روی ما به این شکل بسته شد.» ساختمان مرکز شبانه‌روزی ابابصر در حال حاضر به دانشگاه آزاد اصفهان اجاره داده شده است.

پیگیری برای احیای مرکز ابابصر تنها از سوی جامعه نابینایان انجام نگرفت. در همان زمان چندین معلم که در آن مرکز درس می‌دادند به آموزش‌وپرورش رفتند و برایشان نامه نوشتند. ابابصر به‌دلیل قدمت ۴۰ ساله فعالیت در حوزه نابینایان، مجهز به امکاناتی بود که وجودش برای دانش‌آموز نابینا حیاتی است. به گفته قریبلی، او تلاش‌های بسیاری کرد که این امکانات به دو مدرسه ابتدایی نابینایان اصفهان منتقل شود: «امکاناتی مانند پرینتر مخصوص بریل که یک پرینتر خیلی قوی بود، ماشین تحریرهای بریل و کامپیوترهایی که توسط خیرین خریداری شده بودند، هیچ‌کدام انتقال داده نشدند.» در ابابصر اتاقی به نام اتاق لمس وجود داشت که ماکت یا خود تجهیزاتی که کودکان نابینا امکان دیدن آن را ندارند را در آن قرار داده بودند. پرنده‌های تاکسیدرمی شده یا ماکت برخی حیوانات از جمله آنها بود: «اتاق لمس از دوران کودکی من وجود داشت و هر سال تجهیز می‌شد و تجهیزات بسیار زیادی در آن قرار داشت. این تجهیزات مشخص نشد چه سرنوشتی پیدا کردند در حالی که برای آموزش بسیار حیاتی بودند. ما هر قدر از مسئولان فعلی موسسه سراغ گرفتیم که این تجهیزات چه شدند، می‌گویند نمی‌دانیم. حتی برخی پرونده‌های دانش‌آموزان هم در کشمکش میان هیئت‌مدیره و آموزش‌وپرورش از دست رفتند.» قریبلی این موضوع را به استانداری هم اعلام کرده اما درنهایت پاسخی نگرفت، تجهیزات به‌مدارس جدید منتقل نشده و امکانات آموزشی نابینایان کاهش یافته است: «اداره استثنایی هم متأسفانه آنطور که باید در این موضوع از دانش‌آموزان نابینا دفاع نکرد. آنها می‌توانستند این موضوعات را پیگیری کنند که امکانات به مراکز آموزشی بازگردد، اما نکردند.»

آمارهای بی‌نمر

دانش‌آموزان نابینای اصفهان دوره متوسطه اول و دوم را در مدارس عادی می‌گذرانند. دبیرانی به‌عنوان دبیر رابط در این مدارس حضور دارند که قرار است به دانش‌آموزان نابینا برای آموزش بهتر کمک کنند. پیش‌تر، دبیر رابط هفته‌ای چهار ساعت در این مدارس حضور داشت اما از دو سال پیش، این زمان به دو ساعت کاهش یافته است. زهرا قجاوند، رئیس اداره آموزش‌وپرورش استثنایی اصفهان در گفت‌وگو با «هم‌میهن» می‌گوید: «این دانش‌آموزان